

AMY
SUITER CLARKE

DIEVČA, 11

NA SPÔSOBE
VRAŽDY NEZÁLEŽÍ.
PODSTATNÝ JE ČAS.

IKAR

AMY
SUITER CLARKE

DIEVČA, 11

Preložila Martina Šturcelová

IKAR

Amy Suiter Clarke

GIRL, 11

Copyright © 2021 by Amy Suiter Clarke

Translation © 2022 by Martina Šturcelová

Cover Design: © Johannes Wiebel | punchdesign, using images
from shutterstock.com (Manfred Ruckszio, iulias, Reddavebatcave)

Slovak edition © 2022 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-8179-0

*Mame, ktorá prečítala tisíce mojich slov,
kým som zverejnila prvú vetu,
a otcovi, ktorý ma povzbudzoval,
aby som hovorila pravdu dokonca aj v románoch*

Musím odhalit jeho tvár.
Stratí moc, keď tú tvár uvidíme.

– MICHELE McNAMAROVÁ

1. ČASŤ

ODPOČÍTAVANIE

1

Podcast Oneskorená spravodlivosť

5. december 2019

Prepis: 5. séria, 1. časť

ELLE – KOMENTÁR:

Minnesota je chladné mesto. Zimy tu bývajú mrazivé, všetko je typicky seversky citlivé. Cestou na juhozápad do kraja tisícich jazier ma v jedno jasné novembrové ráno sprevádzali snehové poryvy, ktoré tancovali ako prízraky. V jednej chvíli som prechádzala cez rovné trávnaté a poľnohospodárske plochy a vzápätí som sa ocitla v meste plnom betónu, svetiel a upravených trávnikov. Podobne ako v mnohých mestách amerického Stredozápadu, aj tu oddeľuje vidiek a mesto neviditeľná, no nepreniknuteľná hranica. Na zmenu demografickej štruktúry, ideológie, kultúry a zvykov stačí niekoľko kilometrov.

Z času na čas sa však udeje niečo, čo otrásie celým štátom. Každého to ovplyvní, zjednotí ľudí v zármutku a spoločnom cíli.

Ako keď pred necelými dvadsiatimi štyrmi rokmi zmizla zo študentskej komunity v Dinkytowne mladá žena menom Beverly Andersonová.

(Zvučka)

ELLE – ÚVOD:

Prípady odložili. Páchatelia si myslia, že sú v bezpečí. Lenže s vašou pomocou spravodlivosť nakoniec zvíťazí, hoci oneskorene. Som Elle Castillová a toto je *Oneskorená spravodlivosť*.

(Vrždanie snehu pod nohami, v pozadí pieseň I'll Make Love to You od Boyz II Men, smiech mladých ľudí)

ELLE – KOMENTÁR:

Vo februári roku tisícdeväťstodevätidesiatšesť odišla dvadsaťročná Beverly z večierka s priateľom a niekoľkými spolužiakmi z Minnesotskej univerzity. Priateľ ju presviedčal, aby si ešte dali hamburger a mliečny koktail v Annie's Parlour, no Beverly musela na druhý deň skoro vstávať, preto chcela ísť domov. Mala tri mesiace pred štátnicami z psychológie a nastúpila na stáž v miestnej klinike. S priateľom sa preto pohádali, no nešlo o nič vážne, iba o bežnú nehodu medzi vysokoškolákmi. Priateľ sa nakoniec rozhodol pre partiu, takže Beverly šla domov sama. Nebývala ďaleko a cestu predtým absolvovala stokrát. Zapla si čierny vlnený kabát až po krk, brahu zaborila do šálu a zamávala kamarátom.

Vtedy ju videli posledný raz živú.

Na druhý deň sa neukázala na klinike, tak jej vedúca zavolała do bytu. Telefón zdvihla Beverlina spolubývajúca Samantha Williamsová.

SAMANTHA:

Neviem to vysvetliť. Len čo som prijala hovor, cítila som, že niečo nie je v poriadku. Skontrolovala som jej izbu, no v posteli nespala. Neboli tam ani jej veci, kabelka, kľúče. Nič. Bolo jasné, že sa nevrátila.

ELLE – KOMENTÁR:

Sedím v kuchyni u Samantha Williamsovej, dnes Carlssonovej. Býva asi hodinu od Minneapolisu s manželom a dvomi biglami, ktoré varovne zabrechali, skôr než som zastala pri dverách.

SAMANTHA:

(*V pozadí brechot dvoch psov*) Ticho! Späť na pelech. Povedala som *pelech!* Dobré dievčatá. Vidíte? Sú vycvičené, keď chcú.

ELLE:

Čo sa teda stalo, keď ste si uvedomili, že Beverly neprišla domov?

SAMANTHA:

Povedala som to jej vedúcej a ona odvetila, že zavolá políciu. To aj spravila. Spočiatku to nechceli vyšetrovať, vraj neuplynulo dosť času či čo. S jej priateľom sme im však vysvetlili, že šla domov sama, bola poctivou študentkou a nedávno začala stáž. Zneistilo ich to. Viem, že ho vypočuli (*pípnutie*), no jeho kamaráti mu poskytnú spoľahlivé alibi. Okrem dvoch či troch minút, keď sa hádali, či Beverly pôjde do reštaurácie, bol celú noc s nimi. V ten deň prišli za mnou policajti. Tuším poobede. Nájdete to v hlásení, ak ho máte.

ELLE – KOMENTÁR:

Mám. Podľa detektíva Harolda Sykesa vypočuli Samanthu piateho februára tisícdeväťstodeväťdesiatšesť o tri štyridsaťdva popoludní, približne sedemnást hodín po tom, čo Beverly naposledy videli živú.

ELLE:

Čo nasledovalo potom?

SAMANTHA:

Dokopy nič. V ten večer s ňou boli všetci blízki kamaráti a po rozlúčke s Beverly strávili v Annie's Parlour aspoň dve hodiny. Jej rodina žila v Pelican Rapids. Veľmi ďaleko. Polícia uzavrela, že jej priateľ to nemohol spraviť, pretože z dohľadu kamarátov bol iba niekoľko minút. Beverly jednoducho... zmizla. Všetci hádali, že sa stratila, zablúdila, možno vypila viac, ako si kamaráti mysleli, spadla do Mississippi a utopila sa. Už sa to stalo. Prehľadali však breh aj snehové záveje. Nikde po nej nebolo ani stopy. Celý týždeň.

ELLE – KOMENTÁR:

Sedem dní po Beverlinom zmiznutí zamykal vedúci Annie's Parlour večer podnik a zbadal schúlenú postavu pri stene. Myslel si, že je to nejaký bezdomovec, a chcel ho odviešť k útulku. Osoba nereagovala, vedúci jej stiahol z hlavy šál a objavil tvár Beverly Andersonovej bez života.

SAMANTHA:

(Cez slzy) Všetci sa vtedy zamerali na Beverly. Boli zhrození. Také láskavé, nevinné a múdre dievča... odrazu mŕtve. Nemohla som tomu uveriť. Tak som sa bála, že som niekoľko týždňov takmer nevychádzala z bytu. Vysvitlo, že som spravila dobre.

ELLE:

Spomínate si, kedy ste sa dopyčuli o ostatných obetiach?

SAMANTHA:

V správach o tom nič nebolo, až kým sa nezistilo, že druhé dievča, Jillian Thompsonová, umrelo rovnako ako Beverly. Aj nezvestné bolo rovnako dlho – sedem dní. Na Jilliani-

nom tele sa tuším našlo čosi, čo ju dalo do súvisu s Beverly. DNA alebo niečo také.

ELLE – KOMENTÁR:

Boli to bunky kože na bunde. Polícia usúdila, že Jillian ponúkla bundu Beverly, keď jej bolo zima. Zrejme sa niekde ocitli spolu. Jillian Thompsonová sa stratila z parkoviska pri Bethelskej univerzite tri dni po Beverlinom zmiznutí. Jej príbuzní sa domnievali, že utiekla s priateľom, s ktorým rodina nesúhlasila. Pôvodne bol hlavným podozrivým, až kým sa nezistilo prepojenie medzi prípadmi.

(Vrúžganie stoličky, mužské kašlanie)

ELLE:

Mohol by si sa, prosím, predstaviť našim poslucháčom?

MARTÍN:

Ehm, áno. Som doktor Martín Castillo, patológ v okrese Hennepin.

ELLE:

A?

MARTÍN:

Okrem toho som Ellin manžel.

ELLE:

Pravidelní poslucháči si Martina možno pamätajú z prvej a tretej série, v ktorých poskytol odborné informácie o pitvách Grace Cunninghamovej a Jaira Browna. Na Jairovom chrbte si všimol čudne tvarovaný flak a vďaka tomu sme prišli na súvislosť s gaučom jeho strýka. To pomohlo

oddeleniu zločinov na deťoch kriminálky v Minneapolise vyriešiť prípad. Martína som zavolała aj teraz, aby nám objasnil súvislosť medzi prípadmi vražd dievčat ešte pred testom DNA z Jillianinho tela.

MARTÍN:

Jednoducho povedané, niekto ich zavraždil rovnakým spôsobom. Rovnakým nezvyčajným spôsobom.

ELLE:

Vysvetli to bližšie, prosím.

MARTÍN:

Beverly Andersononová mala poškodenú pravú časť hlavy a pitva ukázala, že k úderu došlo niekoľko dní pred smrťou. Možno v deň únosu. Umrela na gastrointestinálne komplikácie, dehydratáciu a niekoľkonásobné zlyhanie orgánov. Tieto symptómy sú typické pre množstvo jedov a patológom by sa zrejme nikdy nepodarilo zúžiť možnosti, keby nebolo obsahu jej žalúdka. Trvalo to niekoľko týždňov, no podľa výsledkov testov mala v sebe ricín. Pôsobí niekoľko dní a ľudské telo ho zvyčajne vstrebe bez vážnejších následkov, no v tomto prípade ho vrah Beverly očividne podal niekoľkokrát. Navyše ju tesne pred smrťou bičoval. Dostala dvadsaťjeden rán.

ELLE:

Ako vieš, že sa to udialo tesne pred smrťou?

MARTÍN:

Podľa chrást sa dá usúdiť, že krv prestala tiecť krátko po spôsobení rán. Srdce jej pri bičovaní pravdepodobne bilo pomalšie, čo znamená, že už umierala. Patológ sa preto

domnieval, že bičovanie bolo súčasťou rituálu, nie snahou o rýchlejšie zabitie. To sa aj potvrdilo, keď sa našlo Jillianino telo. Zomrela presne tým istým spôsobom. Zlyhanie orgánov následkom otravy ricínom a dvadsaťjeden rán bičom na chrbát.

ELLE:

Bičom?

MARTÍN:

Palicou alebo konárom. Tenkým, ale pevným. Dôkazy naznačujú, že obe telá boli v lese alebo niekde v prírode. Na oblečení sa našlo lístie, pod nechtami špina. Polícia si myslí, že vrah našiel konár na mieste, kam ich vzal, a dokončil rituál.

ELLE – KOMENTÁR:

Jillianino telo sa objavilo sedem dní po únose, no nie na rovnakom mieste, z ktorého zmizla, ako sa to stalo u Beverly. To by bolo priveľmi jednoduché. Vrah ho nechal na trávniku Northwesternskej vysokej školy, dnes Northwesternskej univerzity sv. Paula, konkurenta Jillianinej materskej Bethelskej univerzity. Obe mladé ženy síce študovali na vysokej škole, vrah ich držal rovnako dlho, zabil rovnakým spôsobom a nechal na verejnom mieste, no spočiatku ich nikto nedával do súvislosti. Na prípadoch pracovali odlišné skupiny z oddelenia vražd, a hoci existuje centrálna databáza DNA a odtlačkov prstov, databáza pracovných postupov chýba. Nikde sa nezbierajú informácie o tom, ako obe umreli, nehľadajú sa prepojenia medzi spôsobmi vražd.

Polícia vyšetrovala niekoľko mesiacov, dokonca zatkla Jillianinho priateľa, ale obvinenie nakoniec stiahli a oba

prípady odložili. Neobjavili sa nijaké ďalšie podobné vraždy ani nové stopy. Celý rok.

(Hučanie vodopádu)

ELLE – KOMENTÁR:

Toto je vodopád Minnehaha, šesťnásť metrov vápenca a vody z jazera Minnetonka valiacej sa do rieky Mississippi. Jeho názov preslávil Henry Wadsworth Longfellow v známej *Piesni o Hiawathovi*, v ktorej výraz Minnehaha vysvetlil ako *smejúca sa voda*. Pri preklade z dakotčiny sa zase spomína význam *krútiaca sa voda* alebo iba jednoducho vodopád. Obe pomenovania sú výstižnejšie. Intenzívny ostrý zvuk sa totiž vôbec nepodobá na smiech. Práve tu sa pod kontroverznou bronzovou sochou *Hiawatha a Minnehaha* našlo telo osemnásťročnej Isabelle Kempovej.

Nahrávka, ktorú ste počuli, pochádza z minulej jari, keď vodopád rozvodnil topiaci sa sneh. Lenže keď sa našla Isabelle, voda bola zamrznutá. Vyzerala, akoby ju ktosi začaroval rovno počas pádu. Isabelle takmer nebolo vidieť. Na telo napadol čerstvý sneh a červenú bundu iba náhodou zbadali dvaja turisti, ktorí si prišli pozrieť vodopád.

(Zvuky z reštaurácie)

ELLE:

Po nájdení tela Isabelle Kempovej v januári v deväťdesiatom siedmom polícia veľmi rýchlo prepojila jej vraždu s prípadmi z predošlého roka. Bola nezvestná sedem dní a zbičovaná krátko pred smrťou. Vtedy ste vrahovi dali prezývku, však?

DETEKTÍV HAROLD SYKES:

Áno, hoci nepriamo. Nebol to zámer.

ELLE – KOMENTÁR:

Toto je hlavný detektív v prípade Harold Sykes. Stretli sme sa v jeho obľúbenej reštaurácii v Minneapolise.

ELLE:

Všimli ste si niečo, čo nikomu inému nenapadlo. Povedzte nám o tom viac, prosím.

SYKES:

No, uvedomili sme si, že vrah je zrejme posadnutý niektorými číslami. Medzi únosmi prvých dvoch žien uplynuli tri dni, držal ich sedem dní a zbičoval ich dvadsaťjedenkrát. Napadlo nám, že tie čísla preňho niečo znamenajú. Bol v tom jasný vzorec. Môj tím ihneď prešiel záznamy o nezvestných osobách a hľadal únos tri dni po Isabellinom. Pri analýze prípadov som si však všimol ešte niečo. Beverly Andersonová mala dvadsať rokov, Jillian Thompsonová devätnásť, Isabelle osemnásť.

ELLE:

Každá bola o rok mladšia než tá predošlá.

SYKES:

Presne tak. Spočiatku to bol iba pocit, no predpokladal som, že ďalšia obeť bude mať sedemnásť. Zapadlo by to do jeho posadnutosti číslami. Ak vek obetí nebol náhoda, neveštilo to nič dobré. Znamenalo by to, že má plán. Vtedy som to spomenul aj novinárom. Vzápätí som to olutoval, no asi už na tom nezáleží. Nakoniec by na to aj tak niekto prišiel. Povedal som im, že podľa mňa ten chlapík začal akési zvrátené odpočítavanie.

ELLE – KOMENTÁR:

Bol to jednoduchý postreh, ale zaryl sa do mysle obyvateľov po celej Minnesote a zaplavil ich nepríjemnou beznádziejou. Vrah ani zďaleka neskončil. Každé dievča vedelo, že sa musí mať na pozore. Stačí chytľavé meno a miestny prípad sa zmení na národnú senzáciu.

V priebehu niekoľkých hodín ho na všetkých staniach volali rovnako – Odpočítavač.

2

Elle

9. január 2020

Elle zaparkovala pred domom pani Turnerovej a zastavila podcast v prehrávači. Bol to jeden z jej najobľúbenejších podcastov o skutočných zločinoch a zameriaval sa viac na odsúdených kriminálnikov než na riešenie odložených prípadov, čo robila Elle. Práve to začalo byť zaujímavé. Rozoberali totiž správanie legendárneho sériového násilníka na Severozápade. Nebolo to však nič pre detské uši a dcéra jej najlepšej kamarátky akurát kráčala odo dverí pani Turnerovej k autu.

Otvorili sa zadné dvere a Elle oviaľ mrazivý studený vzduch s vôňou snehu. Natalie vkĺzla dnu, tresla dverami a dramaticky vzdychla. „Brr!“

Elle zvýšila intenzitu kúrenia. „Aká bola hodina klavíra, zlatko?“

„Dobrá.“ Natalie si zapla bezpečnostný pás a stiahla si z krku šál. Aj v tlmenom popoludňajšom svetle bolo vidieť, ako jej zvyčajne bledá tvár očervenela od chladu. „Dookola hráme stupnice. Podľa mňa pani Turnerová viac naučiť ani nevie.“

Elle so smiechom vyrazila na cestu. „Chodíš tam iba štyri mesiace.“